

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2552)

เรื่อง

สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก

คำแถลงการณ์

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 5 เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก ซึ่งเป็นการแก้ไขของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2551 (IFRS No.5: Non-current Assets Held for Sale and Discontinued Operations (Bound volume 2009))

สารบัญ

	ย่อหน้าที่
บทนำ	บทนำ1- บทนำ6
วัตถุประสงค์	1
ขอบเขต	2-5ก
การจัดประเภทของสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) เป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย	6-14
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่จะทิ้ง	13-14
การวัดมูลค่าสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่จำหน่าย) ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายหรือถือไว้เพื่อจ่ายให้แก่ ผู้เป็นเจ้าของ	15-29
การวัดมูลค่าสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก)	15-19
การรับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าและการกลับรายการ	20-25
การเปลี่ยนแปลงแผนในการขาย	26-29
การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล	30-42
การนำเสนอการดำเนินงานที่ยกเลิก	31-36ก
ผลกำไรหรือขาดทุนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานต่อเนื่อง	37
การนำเสนอสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนหรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่จัดประเภท เป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย	38-40
การเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติม	41-42
การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	43
วันถือปฏิบัติ	44-44ง
การยกเลิกมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับเดิม	45
ภาคผนวก	
ก คำนิยาม	
ข แนวปฏิบัติ	
แนวทางปฏิบัติ	

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ประกอบด้วยย่อหน้าที่ 1 ถึง 45 ภาคผนวก ก และ ข ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน โดยตัวอักษรหน้าดาถือเป็นหลักการที่สำคัญ และมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของแม่บทการบัญชี ในกรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด

บทนำ

เหตุผลในการออกมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

- บทนำ 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก กำหนดถึงการวัดมูลค่า การวัดมูลค่า และการนำเสนอข้อมูลของสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขาย มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้แทนมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก
- บทนำ 2 บทนำนี้ไม่เกี่ยวข้อง
- บทนำ 3 บทนำนี้ไม่เกี่ยวข้อง
- บทนำ 4 บทนำนี้ไม่เกี่ยวข้อง
- บทนำ 5 บทนำนี้ไม่เกี่ยวข้อง

หลักการสำคัญในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

- บทนำ 6 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้
- 6.1 นำการจัดประเภท ‘ถือไว้เพื่อขาย’ มาใช้
 - 6.2 แนะนำแนวคิดเกี่ยวกับกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก ซึ่งหมายถึงกลุ่มของสินทรัพย์ที่จะยกเลิก (โดยการขายหรือไม่ใช่การขาย) รวมกันเป็นกลุ่มในรายการเดียว รวมทั้งหนี้สินที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับสินทรัพย์เหล่านั้นที่จะถูกโอนไปในรายการดังกล่าว
 - 6.3 กำหนดให้สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายแสดงด้วยจำนวนที่ต่ำกว่าระหว่างมูลค่าตามบัญชีกับมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย
 - 6.4 กำหนดให้กิจการหยุดคิดค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ที่จัดประเภทเป็นถือไว้เพื่อขาย หรือรวมอยู่ในกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่จัดประเภทเป็นถือไว้เพื่อขาย
 - 6.5 กำหนดให้กิจการต้องนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ที่จัดประเภทเป็นถือไว้เพื่อขาย รวมถึงสินทรัพย์และหนี้สินที่รวมอยู่ในกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่จัดประเภทเป็นถือไว้เพื่อขาย เป็นรายการแยกต่างหากในงบแสดงฐานะการเงิน

6.6 กำหนดให้

- 6.6.1 จัดประเภทเป็นการดำเนินงานที่ยกเลิก ณ วันที่การดำเนินงานเข้าเงื่อนไขของการถือไว้เพื่อขาย หรือเมื่อกิจการขายการดำเนินงาน
- 6.6.2 แสดงผลการดำเนินงานของการดำเนินงานที่ยกเลิกแยกต่างหากในงบแสดงฐานะการเงิน
- 6.6.3 ไม่ปรับปรุงย้อนหลังการจัดประเภทการดำเนินงานที่ยกเลิกเมื่อเงื่อนไขของการจัดประเภทไม่เกิดขึ้นจนกระทั่งหลังสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก

วัตถุประสงค์

1. มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะกำหนดวิธีปฏิบัติทางบัญชีสำหรับสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย รวมถึงการนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูลของการดำเนินงานที่ยกเลิก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ต้องการให้
 - 1.1 วัตถุประสงค์ของสินทรัพย์ที่เข้าเกณฑ์การจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย โดยใช้มูลค่าที่ต่ำกว่าระหว่างมูลค่าตามบัญชีกับมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย และหยุดคิดค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์ดังกล่าว และ
 - 1.2 นำเสนอสินทรัพย์ที่เข้าเกณฑ์การจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายเป็นรายการแยกต่างหากในงบแสดงฐานะการเงิน และนำเสนอผลของการดำเนินงานที่ยกเลิกเป็นรายการแยกต่างหากในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

ขอบเขต

2. การจัดประเภทและการนำเสนอตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับสินทรัพย์ที่จัดเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนทุกชนิด¹ และกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกทุกกลุ่มในกิจการ การวัดมูลค่าตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่เข้าเกณฑ์การรับรู้ทุกชนิดและกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก (ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4) ยกเว้นสินทรัพย์ที่แสดงไว้ในย่อหน้าที่ 5 ซึ่งยังคงต้องวัดมูลค่าตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง
3. สินทรัพย์ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ต้องไม่จัดประเภทใหม่เป็นสินทรัพย์หมุนเวียนจนกว่าสินทรัพย์นั้นจะเข้าเกณฑ์ในการจัดประเภทเป็นถือไว้เพื่อขายตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ กิจการต้องไม่จัดประเภทสินทรัพย์ที่โดยปกติแล้วจะจัดเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ซื้อสำหรับขายต่อโดยเฉพาะ เป็นสินทรัพย์หมุนเวียน เว้นแต่สินทรัพย์นั้นเข้าเกณฑ์ที่จะจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้
4. ในบางครั้งกิจการจำหน่ายกลุ่มของสินทรัพย์ อาจมีหนี้สินที่เกี่ยวข้องโดยตรงในรายการเดียวกัน กลุ่มสินทรัพย์ที่จำหน่ายนั้นอาจเป็นกลุ่มของหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด หน่วยของ

¹ สำหรับสินทรัพย์ที่จัดประเภทตามการนำเสนอตามสภาพคล่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนคือสินทรัพย์ที่รวมถึงจำนวนที่คาดว่าจะได้รับคืนเกินกว่า 12 เดือนหลังจากวันที่รายงาน ย่อหน้าที่ 3 ใช้กับการจัดประเภทสินทรัพย์ดังกล่าว

สินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสดเพียงหน่วยเดียว หรือบางส่วนของหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด² กลุ่มที่ยกเลิกอาจรวมไปถึงสินทรัพย์และหนี้สินใด ๆ ของกิจการซึ่งรวมทั้งสินทรัพย์หมุนเวียน หนี้สินหมุนเวียนและสินทรัพย์ที่ไม่ได้มีการวัดมูลค่าตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 5 ของ มาตรฐาน การรายงานทางการเงินฉบับนี้ หากสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่อยู่ในขอบเขตของการวัดมูลค่าตาม มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก ให้นำข้อกำหนด ในการวัดมูลค่าตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติกับสินทรัพย์ทั้งกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มสินทรัพย์วัดมูลค่าโดยใช้จำนวนที่ต่ำกว่าระหว่างมูลค่าตามบัญชีกับมูลค่ายุติธรรม หักด้วยต้นทุนในการขาย ข้อกำหนดในการวัดมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินแต่ละรายการที่อยู่ในกลุ่ม สินทรัพย์ที่ยกเลิกกำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 18 19 และ 23

5. ข้อกำหนดในการวัดมูลค่าตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้³ ไม่นำมาถือปฏิบัติกับ สินทรัพย์ต่อไปนี้ (ไม่ว่าจะเป็นสินทรัพย์เดี่ยวหรือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) โดย ข้อกำหนดของสินทรัพย์เหล่านี้อยู่ภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง ดังนี้
 - 5.1 สินทรัพย์ภาษีเงินได้รอตัดบัญชี (มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้
 - 5.2 สินทรัพย์ที่เกิดจากผลประโยชน์ของพนักงาน (มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน (เมื่อมีการประกาศใช้))
 - 5.3 สินทรัพย์ทางการเงินที่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้ และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)
 - 5.4 สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือปฏิบัติตามวิธีมูลค่ายุติธรรมในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน
 - 5.5 สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่วัดมูลค่าโดยใช้มูลค่ายุติธรรมหักประมาณการต้นทุนในการขาย ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 เรื่อง เกษตรกรรม (เมื่อมีการประกาศใช้)
 - 5.6 สิทธิตามสัญญาภายใต้สัญญาประกันภัยที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 เรื่อง สัญญาประกันภัย (เมื่อมีการประกาศใช้)
- 5ก การจัดประเภท การนำเสนอข้อมูล และการวัดมูลค่าที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับสินทรัพย์ที่ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ซึ่งจัดประเภทเป็น สินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย รวมถึงสินทรัพย์ที่ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ซึ่งจัด ประเภทสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายให้แก่ผู้เป็นเจ้าของในฐานะที่เป็นเจ้าของ (สินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อ จ่ายให้แก่ผู้เป็นเจ้าของ)

² อย่างไรก็ตาม เมื่อกระแสเงินสดจากสินทรัพย์หรือกลุ่มของสินทรัพย์คาดว่าจะเกิดขึ้นโดยหลักมาจากการขายมากกว่าการใช้ อย่างต่อเนื่อง สินทรัพย์ดังกล่าวก็จะขึ้นอยู่กับกระแสเงินสดจากสินทรัพย์อื่นน้อยลง และกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกซึ่งเคยเป็น ส่วนหนึ่งของหน่วยของสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสดก็จะกลายเป็นหน่วยของสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสดแยกต่างหาก

³ นอกเหนือจากย่อหน้าที่ 18 และ 19 ซึ่งกำหนดให้สินทรัพย์ที่สงสัยว่าจะด้อยค่าให้วัดมูลค่าตามมาตรฐานการรายงาน การเงินที่ฉบับอื่นเกี่ยวข้อง

การจัดประเภทของสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) เป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย หรือสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อจ่ายให้แก่ผู้เป็นเจ้าของ

6. กิจการต้องจัดประเภทสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) เป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายหากมูลค่าตามบัญชีที่จะได้รับคืนส่วนใหญ่มาจากการขาย มิใช่มาจากการใช้สินทรัพย์นั้นต่อไป
7. ในกรณีเช่นนี้ สินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) จะต้องมีไว้เพื่อขายในทันทีในสภาพปัจจุบันซึ่งขึ้นอยู่กับข้อตกลงที่เป็นปกติและถือปฏิบัติกันทั่วไปสำหรับการขายสินทรัพย์เหล่านั้น (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) และการขายต้องมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมาก
8. สำหรับการขายที่จะมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมากนั้น ผู้บริหารในระดับที่เหมาะสมต้องผูกมัดกับแผนการขายสินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) และต้องเริ่มดำเนินการตามแผนเพื่อหาผู้ซื้อ และเพื่อทำตามแผนให้สมบูรณ์ นอกจากนี้ กิจการต้องมีการเสนอขายสินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) อย่างจริงจังในราคาที่สมเหตุสมผลสอดคล้องกับมูลค่ายุติธรรมในปัจจุบันของสินทรัพย์นั้น นอกจากนี้ การขายดังกล่าวต้องคาดว่าจะเข้าเงื่อนไขในการรับรู้รายการเป็นการขายที่เสร็จสมบูรณ์ภายใน 1 ปี นับจากวันที่จัดประเภทสินทรัพย์ เว้นแต่จะเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 9 และการดำเนินการเพื่อให้แผนเสร็จสมบูรณ์ต้องบ่งบอกได้ว่าไม่น่าจะเป็นไปได้ที่จะมีการเปลี่ยนแปลงแผนอย่างมีนัยสำคัญหรือจะยกเลิกแผนนั้น ความเป็นไปได้ของการได้รับอนุมัติจากผู้ถือหุ้น (หากกฎหมายมีข้อกำหนดไว้) ต้องถือเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินว่าการขายดังกล่าวมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมากหรือไม่
- 8ก กิจการซึ่งผูกพันกับแผนการขายสินทรัพย์ที่ส่งผลให้กิจการสูญเสียการควบคุมในบริษัทย่อยต้องจัดประเภทรายการสินทรัพย์และหนี้สินของบริษัทย่อยเหล่านั้นเป็นสินทรัพย์และหนี้สินที่ถือไว้เพื่อขายเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 6 ถึง 8 โดยไม่คำนึงถึงว่ากิจการจะยังคงมีส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจควบคุมในบริษัทย่อยดังกล่าวหลังการขายหรือไม่
9. โดยทั่วไปอาจมีเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ทำให้ระยะเวลาการขายที่เสร็จสมบูรณ์ขยายเกินกว่า 1 ปี การขยายระยะเวลาในการขายที่เสร็จสมบูรณ์นั้นไม่ได้เป็นเหตุให้สินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) นั้น ไม่สามารถจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย หากความล่าช้านั้นเกิดจากเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของกิจการ และมีหลักฐานเพียงพอที่จะแสดงให้เห็นว่ากิจการยังคงยึดถือแผนในการขายสินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) กรณีนี้จะเกิดขึ้นเมื่อเข้าเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ข
10. รายการขายให้รวมถึงการแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนกับสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนอื่นเมื่อการแลกเปลี่ยนนั้นมีเนื้อหาเชิงพาณิชย์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้)

11. เมื่อกิจการได้มาซึ่งสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) โดยมีแผนที่จะจำหน่ายออกไปในภายหลัง กิจการจะจัดประเภทสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ดังกล่าว เป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย ณ วันที่ได้สินทรัพย์นั้นมาก็ต่อเมื่อเข้าเกณฑ์ระยะเวลา 1 ปี ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 8 (นอกจากจะได้รับยกเว้นตามย่อหน้าที่ 9) และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมากที่เงื่อนไขอื่นในย่อหน้าที่ 7 และ 8 (ซึ่งยังไม่ได้เป็นไปตามที่กำหนดในวันนั้น) จะเป็นไปตามเงื่อนไขดังกล่าวภายในระยะเวลาอันสั้นหลังจากที่ได้สินทรัพย์นั้นมา (ปกติภายใน 3 เดือน)
 12. หากเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 7 และ 8 ครบถ้วนหลังสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการ ต้องไม่จัดประเภทสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) เป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายในงบการเงินที่เผยแพร่ อย่างไรก็ตาม หากเงื่อนไขดังกล่าวครบถ้วนหลังจากสิ้นรอบระยะเวลารายงาน แต่ก่อนการอนุมัติให้เผยแพร่งบการเงิน กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 41.1 41.2 และ 41.4 ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
 - 12ก. สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) จะจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายให้แก่ผู้เป็นเจ้าของก็ต่อเมื่อกิจการผูกพันในการจ่ายสินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ให้แก่ผู้เป็นเจ้าของ ในกรณีนี้สินทรัพย์ดังกล่าวจะต้องมีไว้เพื่อการขายในทันทีในสภาพปัจจุบัน และการจ่ายมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมาก สำหรับการจ่ายที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมาก การดำเนินการที่จะทำให้การจ่ายเสร็จสมบูรณ์ต้องมีการเริ่มต้นแล้ว และคาดว่าจะเสร็จสมบูรณ์ภายในหนึ่งปีนับจากวันที่การจัดประเภทสินทรัพย์ การดำเนินการที่จำเป็นเพื่อให้การจ่ายเสร็จสมบูรณ์ต้องบ่งบอกได้ว่าไม่น่าจะเป็นไปได้อันจะมีการเปลี่ยนแปลงการจ่ายอย่างมีนัยสำคัญหรือจะยกเลิกการจ่ายนั้น ความเป็นไปได้ของการได้รับอนุมัติจากผู้ถือหุ้น (หากกฎหมายมีข้อกำหนดไว้) จะต้องถือเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินว่าการจ่ายดังกล่าวมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมากหรือไม่
- สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่จะทิ้ง**
13. กิจการต้องไม่จัดประเภทสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่จะทิ้งเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย เนื่องจากมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่จะได้รับคืนส่วนใหญ่จะเกิดจากการใช้งานต่อไป อย่างไรก็ตาม หากกลุ่มสินทรัพย์ที่จะทิ้งนั้นเข้าเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 32.1 ถึง 32.3 กิจการต้องแสดงผลประกอบการและกระแสเงินสดของกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกเป็นการดำเนินงานที่ยกเลิกตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 33 และ 34 ณ วันที่หยุดใช้สินทรัพย์นั้น สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่จะทิ้งรวมถึงสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่จะใช้ไปจนสิ้นอายุทางเศรษฐกิจ และสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่จะถูกปิดไปมากกว่าที่จะถูกขาย
 14. กิจการต้องไม่จัดประเภทของสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่เลิกใช้ชั่วคราวเป็นสินทรัพย์ที่จะทิ้ง

การวัดมูลค่าสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย

การวัดมูลค่าสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก)

15. กิจการต้องวัดมูลค่าสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายด้วยจำนวนที่ต่ำกว่าระหว่างมูลค่าตามบัญชีกับมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย
- 15ก กิจการต้องวัดมูลค่าสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อจ่ายให้แก่ผู้เป็นเจ้าของด้วยจำนวนที่ต่ำกว่าระหว่างมูลค่าตามบัญชีกับมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการจ่าย⁴
16. หากสินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่ได้มาใหม่เข้าเงื่อนไขในการจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย (ดูย่อหน้า 11) การปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 15 จะทำให้สินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ถูกวัดมูลค่าในการรับรู้เมื่อเริ่มแรกโดยใช้จำนวนที่ต่ำกว่าระหว่างมูลค่าตามบัญชี หากสินทรัพย์นั้นไม่ถูกจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย (เช่น ราคาทุน) กับมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย ดังนั้น หากสินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ได้มาโดยเป็นส่วนหนึ่งของการรวมกิจการ สินทรัพย์นั้นต้องถูกวัดมูลค่าโดยใช้มูลค่ายุติธรรมหักด้วยต้นทุนในการขาย
17. เมื่อคาดว่าการขายจะเกิดขึ้นเกินกว่าระยะเวลา 1 ปี กิจการต้องวัดต้นทุนในการขายด้วยมูลค่าปัจจุบัน มูลค่าปัจจุบันของต้นทุนในการขายที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากระยะเวลาที่ผ่านมาต้องแสดงเป็นต้นทุนทางการเงินในกำไรหรือขาดทุน
18. กิจการต้องวัดมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ (หรือสินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดในกลุ่ม) ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องในทันทีก่อนที่จะจัดประเภทสินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) นั้นเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายในครั้งแรก
19. ในการวัดมูลค่าใหม่ของกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกในภายหลัง มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินใดๆ ที่ไม่ได้อยู่ในขอบเขตของข้อกำหนดในการวัดมูลค่าตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้แต่รวมอยู่ในกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่ถูกจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย ต้องมีการวัดมูลค่าใหม่ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะมีการวัดมูลค่าใหม่ของมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายของกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก

⁴ ต้นทุนในการจ่ายหมายถึง ต้นทุนส่วนเพิ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจ่าย ไม่รวมต้นทุนทางการเงินและค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้

การรับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าและการกลับรายการ

20. กิจการต้องรับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าสำหรับการลดมูลค่าในครั้งแรกหรือในครั้งต่อไปของสินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) เพื่อให้มูลค่าของสินทรัพย์เท่ากับมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย ทั้งนี้ จนเท่ากับจำนวนที่ไม่เคยรับรู้ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 19
21. กิจการต้องรับรู้ผลกำไรจากการเพิ่มขึ้นในภายหลังของมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายของสินทรัพย์ แต่ไม่เกินยอดผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสมที่เคยรับรู้ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้หรือที่เคยรับรู้ก่อนหน้านี้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์
22. กิจการต้องรับรู้ผลกำไรจากการเพิ่มขึ้นในภายหลังของมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายของกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก
 - 22.1 จนเท่ากับจำนวนที่ไม่เคยรับรู้ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 19 แต่
 - 22.2 ไม่เกินยอดผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสมของสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่อยู่ในขอบเขตของการวัดมูลค่าตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็ นผลขาดทุนจากการด้อยค่าสะสมที่เคยรับรู้ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ หรือที่เคยรับรู้ก่อนหน้านี้ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์
23. ผลขาดทุนจากการด้อยค่า (หรือผลกำไรที่เกิดขึ้นในภายหลัง) ที่รับรู้สำหรับกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกต้องนำไปลด (หรือเพิ่ม) มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนในกลุ่มที่อยู่ในขอบเขตของการวัดมูลค่าตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ตามลำดับของการปันส่วนที่กำหนดไว้ในย่อ หน้าที่ 104.1 และ 104.2 และย่อหน้าที่ 122 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์
24. ในวันที่ตัดรายการออกจากบัญชี กิจการต้องรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนที่ยังไม่เคยรับรู้ในวันที่ขาย สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการตัดรายการ แสดงไว้ใน
 - 24.1 ย่อหน้าที่ 67 ถึง 72 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (เมื่อมีการประกาศใช้) และ
 - 24.2 ย่อหน้าที่ 112 ถึง 117 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน
25. กิจการต้องไม่บันทึกค่าเสื่อมราคา (หรือค่าตัดจำหน่าย) ของสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนระหว่าง ที่สินทรัพย์นั้นถูกจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย หรือระหว่างที่สินทรัพย์นั้นเป็นส่วน หนึ่งของกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย ส่วนดอกเบียและ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินซึ่งอยู่ในกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ ที่ถือไว้เพื่อขายนั้นต้องยังคงรับรู้ต่อไป

การเปลี่ยนแปลงแผนการขาย

26. หากกิจการจัดประเภทของสินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) เป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย แต่ภายหลังไม่เข้าเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 7 ถึง 9 อีกต่อไป กิจการต้องเลิกจัดประเภทสินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) นั้นเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย
27. กิจการต้องวัดมูลค่าสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่เลิกจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย (หรือเลิกรวมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย) โดยใช้จำนวนที่ต่ำกว่าระหว่าง
 - 27.1 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ก่อนจะถูกจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายและปรับปรุงด้วยค่าเสื่อมราคา ค่าตัดจำหน่าย หรือการตีราคาใหม่ที่ควรจะรับรู้หากสินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) นั้นไม่ได้ถูกจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย กับ
 - 27.2 มูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน ณ วันที่ตัดสินใจเลิกขายในเวลาต่อมา⁵
28. กิจการต้องรวมการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่เลิกจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายในกำไรหรือขาดทุน⁶ จากการดำเนินงานต่อเนื่อง ในงวดที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 7 ถึง 9 อีกต่อไป กิจการต้องแสดงรายการปรับปรุงดังกล่าวในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จในส่วนเดียวกันกับการแสดงผลกำไรหรือขาดทุน (ถ้ามี) ที่รับรู้ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 37
29. หากกิจการย้ายสินทรัพย์หรือหนี้สินใดออกจากกลุ่มสินทรัพย์ที่จำหน่ายที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย สินทรัพย์และหนี้สินที่เหลืออยู่ในกลุ่มสินทรัพย์ที่จำหน่ายซึ่งจะขายนี้จะต้องมีการวัดมูลค่าเป็นกลุ่มต่อไปก็ต่อเมื่อกลุ่มนั้นเข้าเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 7 ถึง 9 มิฉะนั้นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่เหลืออยู่ในกลุ่มซึ่งแต่ละรายการยังคงเข้าเงื่อนไขการจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายต้องวัดมูลค่าสินทรัพย์แต่ละรายการโดยใช้จำนวนที่ต่ำกว่าระหว่างมูลค่าตามบัญชีกับมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายในวันนั้น กิจการต้องเลิกจัดประเภทสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ไม่เข้าเงื่อนไข เป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 26

⁵ หากสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด มูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืนของสินทรัพย์ดังกล่าวคือมูลค่าตามบัญชีหลังจากหักขาดทุนจากการด้อยค่าซึ่งเกิดขึ้นจากหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสดตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์

⁶ ยกเว้น กรณีที่สินทรัพย์เป็นที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หรือสินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่เคยตีราคาใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ หรือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่มีตัวตน ซึ่งการปรับปรุงต้องถือเป็นการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์

การนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูล

30. กิจการต้องนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินผลทางการเงินของการดำเนินงานที่ยกเลิกและการเลิกใช้สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก)

การนำเสนอการดำเนินงานที่ยกเลิก

31. ส่วนประกอบของกิจการ ประกอบด้วยการดำเนินงานและกระแสเงินสดที่สามารถแยกได้อย่างชัดเจน (ทั้งในด้านการดำเนินงานและด้านวัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงิน) จากส่วนที่เหลือของกิจการ หรืออีกนัยหนึ่ง ส่วนประกอบของกิจการจะเป็นหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสดหรือกลุ่มของหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสดในขณะที่มีไว้สำหรับดำเนินงาน

32. การดำเนินงานที่ยกเลิก หมายถึง ส่วนประกอบของกิจการที่ยกเลิกหรือที่จัดประเภทไว้เป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย และ

32.1 เป็นสายงานธุรกิจที่สำคัญหรือพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่แยกต่างหาก

32.2 เป็นส่วนหนึ่งของแผนร่วมกันที่จะยกเลิกสายงานธุรกิจที่สำคัญหรือเขตภูมิศาสตร์ที่แยกต่างหาก หรือ

32.3 เป็นบริษัทย่อยที่ซื้อมาเพื่อขายต่อ

33. กิจการต้องเปิดเผย

33.1 จำนวนเงินในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จซึ่งประกอบด้วยยอดรวมของ

33.1.1 กำไรหรือขาดทุนหลังจากหักภาษีของการดำเนินงานที่ยกเลิก และ

33.1.2 ผลกำไรหรือขาดทุนหลังหักจากภาษีที่รับรู้ในการวัดมูลค่าให้เป็นมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย หรือในการจำหน่ายสินทรัพย์หรือกลุ่มสินทรัพย์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานที่ยกเลิก

33.2 การวิเคราะห์จำนวนเงินในข้อ 33.1 โดยแสดงเป็น

33.2.1 รายได้ ค่าใช้จ่าย และผลกำไรหรือขาดทุนก่อนหักภาษีของการดำเนินงานที่ยกเลิก

33.2.2 ภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 81.8 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้

33.2.3 ผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ในการวัดมูลค่าให้เป็นมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย หรือในการจำหน่ายสินทรัพย์หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานที่ยกเลิก และ

33.2.4 ภาษีเงินได้ที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 81.8 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 12 เรื่อง ภาษีเงินได้

การวิเคราะห์ดังกล่าวอาจนำเสนอในหมายเหตุประกอบงบการเงินหรือในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ หากกิจการนำเสนอการวิเคราะห์ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ กิจการต้อง

นำเสนอไว้ในส่วนที่ระบุว่าเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานที่ยกเลิก ซึ่งหมายถึง แยกต่างหากจากการดำเนินงานต่อเนื่อง การวิเคราะห์นี้ไม่จำเป็นต้องทำสำหรับกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่เป็นบริษัทย่อยที่ซื้อใหม่ซึ่งเข้าเงื่อนไขในการจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายตั้งแต่ตอนซื้อ (ดูย่อหน้าที่ 11)

33.3 กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมการดำเนินงาน การลงทุน และการจัดหาเงินของการดำเนินงานที่ยกเลิก การเปิดเผยเหล่านี้อาจนำเสนอในหมายเหตุประกอบงบการเงินหรือในงบการเงิน การเปิดเผยนี้ไม่จำเป็นต้องทำสำหรับกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่เป็นบริษัทย่อยที่ซื้อใหม่ซึ่งเข้าเงื่อนไขในการจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายตั้งแต่ตอนซื้อ (ดูย่อหน้าที่ 11)

33.4 จำนวนของกำไรจากการดำเนินงานต่อเนื่องและจากการดำเนินงานที่ยกเลิกซึ่งป็นให้แก่เจ้าของบริษัทใหญ่ การเปิดเผยเหล่านี้อาจเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินหรือแสดงในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

33ก หากกิจการนำเสนอส่วนประกอบของกำไรหรือขาดทุนในงบเฉพาะกำไรขาดทุนตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 81 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงินส่วนที่ระบุว่าเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานที่ยกเลิกจะนำเสนอในงบเฉพาะกำไรขาดทุนนั้น

34. กิจการต้องนำเสนอการเปิดเผยข้อมูลใหม่ตามย่อหน้าที่ 33 สำหรับงบการเงินงวดก่อน เพื่อเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานที่ได้ยกเลิกไปในวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน สำหรับงวดที่นำเสนอครั้งล่าสุด

35. กิจการต้องจัดประเภทการปรับปรุงในงวดปัจจุบันของจำนวนเงินที่เคยนำเสนอในการดำเนินงานที่ยกเลิก ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจำหน่ายการดำเนินงานในงวดก่อน แยกต่างหากในส่วนของการดำเนินงานที่ยกเลิก กิจการต้องเปิดเผยลักษณะและจำนวนของการปรับปรุงดังกล่าว สถานการณ์ที่อาจทำให้เกิดการปรับปรุงเหล่านี้รวมถึงตัวอย่างต่อไปนี้

35.1 การแก้ปัญหาความไม่แน่นอนที่เกิดจากข้อตกลงในรายการยกเลิกการดำเนินงาน เช่น การได้ข้อยุติเกี่ยวกับการปรับปรุงราคาซื้อและการรับประกันกับผู้ซื้อ

35.2 การแก้ปัญหาความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นจากและเกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินงานของส่วนประกอบของกิจการก่อนการจำหน่าย เช่น ภาวะผูกพันที่ผู้ขายยังคงต้องรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อมและการรับประกันสินค้าของผู้ขาย

35.3 มีการจ่ายชำระภาวะผูกพันของแผนผลประโยชน์ของพนักงานโดยที่การจ่ายชำระนั้นเกี่ยวข้องโดยตรงกับรายการที่ยกเลิก

36. หากกิจการเลิกจัดประเภทส่วนประกอบของกิจการเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย กิจการต้องจัดประเภทผลการดำเนินงานของส่วนประกอบดังกล่าวที่เคยนำเสนอในการดำเนินงานที่ยกเลิกตามย่อหน้าที่ 33 ถึง 35 ใหม่ ผลการดำเนินงานดังกล่าวต้องรวมอยู่ในกำไรจากการดำเนินงานต่อเนื่องสำหรับทุกงวดที่นำเสนอ กิจการต้องอธิบายว่าจำนวนสำหรับเงินงวดก่อนเป็นการนำเสนอใหม่

- 36ก. กิจการซึ่งผูกพันกับแผนการขายสินทรัพย์ที่ส่งผลให้กิจการสูญเสียการควบคุมในบริษัทย่อย ต้องเปิดเผยข้อมูลกำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 33 ถึง 36 เมื่อบริษัทย่อยดังกล่าวเป็นกลุ่มที่ยกเลิก ซึ่งเป็นไปตามค่านิยมของการดำเนินงานที่ยกเลิกตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 32

ผลกำไรหรือขาดทุนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานต่อเนื่อง

37. ผลกำไรหรือขาดทุนจากการวัดมูลค่าใหม่ของสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายที่ไม่เป็นไปตามค่านิยมของการดำเนินงานที่ยกเลิกต้องรวมอยู่ในกำไรหรือขาดทุนจากการดำเนินงานต่อเนื่อง

การแสดงรายการสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนหรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย

38. กิจการต้องแสดงรายการสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายและสินทรัพย์ของกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย แยกต่างหากจากสินทรัพย์อื่นในงบแสดงฐานะการเงิน หนี้สินในกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่จัดประเภทเป็นถือไว้เพื่อขายต้องนำเสนอแยกต่างหากจากหนี้สินอื่นในงบแสดงฐานะการเงิน สินทรัพย์และหนี้สินเหล่านี้ต้องไม่นำมาหักกลับกันและนำเสนอเป็นจำนวนเดียว กิจการต้องเปิดเผยประเภทของสินทรัพย์และหนี้สินที่สำคัญซึ่งถูกจัดประเภทเป็นถือไว้เพื่อขายแยกต่างหากในงบแสดงฐานะการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน เว้นแต่จะได้รับการข้อยกเว้นตามย่อหน้าที่ 39 กิจการต้องนำเสนอรายได้หรือค่าใช้จ่ายสะสมที่รับรู้โดยตรงในส่วนของเจ้าของที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายแยกต่างหาก
39. กิจการไม่ต้องเปิดเผยประเภทของสินทรัพย์และหนี้สินที่สำคัญหากกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกเป็นบริษัทย่อยที่ซื้อใหม่ ซึ่งเข้าเงื่อนไขการจัดประเภทเป็นถือไว้เพื่อขายจากการซื้อ (ดูย่อหน้าที่ 11)
40. กิจการต้องไม่จัดประเภทใหม่หรือนำเสนอใหม่สำหรับจำนวนเงินที่ได้นำเสนอเป็นสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน หรือเป็นสินทรัพย์และหนี้สินของกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่ได้จัดประเภทเป็นถือไว้เพื่อขายในงบแสดงฐานะการเงินสำหรับงวดก่อน เพื่อสะท้อนถึงการจัดประเภทในงบแสดงฐานะการเงินสำหรับงวดที่นำเสนอครั้งล่าสุด

การเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติม

41. กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ในหมายเหตุประกอบงบการเงินในงวดที่สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ถูกจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายหรือเมื่อมีการขายสินทรัพย์ดังกล่าว
- 41.1 คำอธิบายของสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก)
 - 41.2 คำอธิบายถึงข้อเท็จจริงและสถานการณ์ของการขาย หรือที่นำไปสู่การจำหน่ายที่คาดไว้ และลักษณะและระยะเวลาที่คาดว่าจะจำหน่าย

- 41.3 ผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ตามย่อหน้าที่ 20 ถึง 22 และหัวข้อในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่รวมผลกำไรหรือขาดทุนนั้นไว้ (หากไม่ได้นำเสนอแยกต่างหากในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ)
- 41.4 ส่วนงานที่มีสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) (ถ้ามี) ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 8 เรื่อง ส่วนงานดำเนินงาน (เมื่อมีการประกาศใช้)
42. หากเป็นไปตามย่อหน้าที่ 26 หรือย่อหน้าที่ 29 ในงวดที่กิจการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงแผนในการขายสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) กิจการต้องเปิดเผยคำอธิบายข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่นำไปสู่การตัดสินใจดังกล่าวและผลของการตัดสินใจที่มีต่อผลการดำเนินงานสำหรับงวดนั้นและงวดก่อนที่มีการนำเสนอ

การถือปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

43. กิจการต้องใช้วิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไปเมื่อกิจการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติกับสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่เข้าเงื่อนไขการจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่เข้าเงื่อนไขการจัดประเภทเป็นการดำเนินงานที่ยกเลิกหลังจากวันที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มีผลบังคับใช้ กิจการอาจปฏิบัติตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนทุกประเภท (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่เข้าเงื่อนไขการจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่เข้าเงื่อนไขการจัดประเภทเป็นการดำเนินงานที่ยกเลิกก่อนวันที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้หากกิจการทราบมูลค่าและข้อมูลอื่นที่ต้องนำมาใช้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เมื่อเข้าเงื่อนไขที่กำหนดไว้เป็นครั้งแรก

วันถือปฏิบัติ

44. มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 เป็นต้นไป ทั้งนี้ สนับสนุนให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติหากกิจการนำมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้ไปถือปฏิบัติสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มก่อนวันที่ 1 มกราคม 2554 กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย
- 44ก มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน ปรับปรุงคำศัพท์ซึ่งใช้กับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ทำให้ต้องปรับปรุงย่อหน้าที่ 3 และ 38 และเพิ่มย่อหน้าที่ 33ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ กิจการต้องถือปฏิบัติสำหรับการปรับปรุงดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 แต่หากกิจการได้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การนำเสนองบการเงินก่อนวันที่มีผลบังคับใช้การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นด้วย
- 44ข การปรับปรุงมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ ทำให้ต้องปรับปรุงย่อหน้าที่ 33.4 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

กิจการต้องถือปฏิบัติสำหรับการปรับปรุงดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 แต่หากกิจการได้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จะมีผลบังคับใช้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้นด้วย การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต้องใช้วิธีปรับย้อนหลังด้วย

- 44ค) มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ได้เพิ่มข้อความในย่อหน้าที่ 8ก และ 36ก กิจการต้องถือปฏิบัติสำหรับการปรับปรุงดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้อุญาตให้นำไปปฏิบัติก่อนเวลาที่มีผลบังคับใช้ อย่างไรก็ตาม กิจการต้องไม่ถือปฏิบัติสำหรับการปรับปรุงดังกล่าวสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มก่อนวันที่ 1 มกราคม 2554 เว้นแต่กิจการได้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ แต่หากกิจการได้ถือปฏิบัติตามการปรับปรุงดังกล่าวก่อนวันที่ 1 มกราคม 2554 กิจการต้องเปิดเผยเกี่ยวกับข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วย กิจการต้องถือปฏิบัติสำหรับการปรับปรุงดังกล่าวด้วยวิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไปนับจากวันที่กิจการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาใช้เป็นครั้งแรก ซึ่งขึ้นอยู่กับแนวปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงในย่อหน้าที่ 45 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ
- 44ง) มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ได้เพิ่มข้อความในย่อหน้าที่ 5ก 12ก และ 15ก เมื่อกิจการถือปฏิบัติกับสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่จำหน่าย) ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อจ่ายให้แก่ผู้เป็นเจ้าของ สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2554 กิจการต้องใช้วิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไม่อนุญาตให้ใช้วิธีปรับย้อนหลังสำหรับเรื่องดังกล่าว มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้อุญาตให้นำเรื่องดังกล่าวไปปฏิบัติก่อนวันที่มีผลบังคับใช้โดยกิจการต้องเปิดเผยเกี่ยวกับข้อเท็จจริงดังกล่าว และต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การรวมธุรกิจ (เมื่อมีการประกาศใช้) และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ ด้วย

การยกเลิกมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับเดิม

45. มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้แทนมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก

ภาคผนวก ก

คำนิยาม

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

หน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด สินทรัพย์กลุ่มที่เล็กที่สุดที่สามารถระบุได้ที่เกิดกระแสเงินสดรับ ซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นอิสระจากกระแสเงินสดรับที่เกิดจากสินทรัพย์อื่นหรือกลุ่มสินทรัพย์อื่น

ส่วนประกอบของกิจการ การดำเนินงานหรือกระแสเงินสดที่สามารถแยกได้อย่างชัดเจน (ทั้งในด้านการดำเนินงานและสำหรับวัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงิน) จากส่วนที่เหลือของกิจการ

ต้นทุนในการขาย ต้นทุนส่วนเพิ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจำหน่ายสินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ไม่รวมต้นทุนทางการเงินและค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้

สินทรัพย์หมุนเวียน สินทรัพย์ที่เข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

- (ก) คาดว่าจะได้รับประโยชน์หรือตั้งใจสำหรับขายหรือใช้ภายในรอบระยะเวลาการดำเนินงานตามปกติของกิจการ
- (ข) มีวัตถุประสงค์หลัก ถ้าวัวเพื่อค้า
- (ค) คาดว่าจะใช้ประโยชน์ภายใน 12 เดือนนับจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน หรือ
- (ง) สินทรัพย์ที่เป็นเงินสดหรือรายการที่เทียบเท่าเงินสด (ตามคำนิยามในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบกระแสเงินสด) และที่ไม่มีข้อจำกัดในการแลกเปลี่ยนหรือการใช้ในการชำระหนี้สินอย่างน้อย 12 เดือนนับจากวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน

การดำเนินงานที่ยกเลิก ส่วนประกอบของกิจการที่ยกเลิกหรือที่จัดประเภทไว้เป็นสินทรัพย์ที่ถ้าวัวเพื่อขาย และ

- (ก) เป็นสายงานธุรกิจที่สำคัญหรือเขตภูมิศาสตร์ที่แยกต่างหาก
- (ข) เป็นส่วนหนึ่งของแผนร่วมกันที่จะยกเลิกธุรกิจที่สำคัญหรือเขตภูมิศาสตร์ที่แยกต่างหาก หรือ
- (ค) เป็นบริษัทย่อยที่ซื้อมาเพื่อขายต่อ

กลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก กลุ่มของสินทรัพย์ที่ยกเลิก (โดยการขายหรือไม่ใช่การขาย) รวมกันเป็นกลุ่มในรายการเดียว และหนี้สินที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับสินทรัพย์เหล่านั้นที่จะถูกโอนไปพร้อมกับรายการดังกล่าว กลุ่มสินทรัพย์รวมถึงค่าความนิยมที่ได้มาในการรวมธุรกิจถ้ากลุ่มสินทรัพย์เป็นหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสดที่ได้รับปันส่วนค่าความนิยมตามที่กำหนด

	ไว้ในย่อหน้าที่ 80 ถึง 87 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ หรือเป็นการดำเนินงานภายในหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด
มูลค่ายุติธรรม	จำนวนที่สินทรัพย์สามารถแลกเปลี่ยน หรือจำนวนที่ใช้ชำระหนี้สินในกรณีที่ทั้งสองฝ่ายมีความรอบรู้และเต็มใจในการแลกเปลี่ยนและสามารถต่อรองราคากันได้อย่างเป็นอิสระในลักษณะของผู้ที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน
ข้อผูกพันในการซื้อที่แน่นอน	ข้อตกลงกับผู้ที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกันซึ่งผูกพันทั้งสองฝ่ายและมักมีผลบังคับตามกฎหมาย ซึ่ง (ก) กำหนดข้อตกลงที่มีนัยสำคัญทั้งหมดรวมถึงราคาและระยะเวลาของรายการ และ (ข) รวมถึงมีบทลงโทษหากไม่ปฏิบัติตามข้อผูกพันซึ่งมากเพียงพอ ที่ทำให้การปฏิบัติตามข้อผูกพันมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมาก
ความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมาก	มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นสูงมากกว่าความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	สินทรัพย์ที่ไม่เป็นไปตามคำนิยามของสินทรัพย์หมุนเวียน
มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่	มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นมากกว่าที่จะไม่เกิดขึ้น
มูลค่าที่คาดว่าจะได้รับคืน	จำนวนที่สูงกว่าระหว่างมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หักต้นทุนในการขายและมูลค่าจากการใช้
มูลค่าจากการใช้	มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดในอนาคตที่คาดว่าจะเกิดจากการใช้สินทรัพย์อย่างต่อเนื่องและจากการเลิกใช้เมื่อสิ้นสุดอายุใช้งาน

ภาคผนวก ข

แนวปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

การขยายระยะเวลาที่ต้องใช้ในการขายให้เสร็จสมบูรณ์

ข1 ตามที่ได้กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 9 การขยายระยะเวลาที่ต้องใช้ในการขายให้เสร็จสมบูรณ์ไม่ได้เป็นสาเหตุที่ทำให้ไม่สามารถจัดประเภทสินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) เป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายหากความล่าช้านั้นเกิดจากเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของกิจการและมีหลักฐานเพียงพอที่จะแสดงให้เห็นว่า กิจการยังคงยึดถือในแผนการขายสินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ข้อยกเว้นสำหรับข้อกำหนด 1 ปีตามย่อหน้าที่ 8 ต้องนำมาถือปฏิบัติเมื่อมีเหตุการณ์หรือสถานการณ์ดังต่อไปนี้เกิดขึ้น

(ก) ในวันที่กิจการตัดสินใจปฏิบัติตามแผนที่จะขายสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) กิจการคาดหวังอย่างสมเหตุสมผลว่าผู้อื่น (ซึ่งไม่ใช่ผู้ซื้อ) จะบังคับใช้เงื่อนไขในการโอนสินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่จะทำให้ระยะเวลาที่ต้องใช้ในการขายให้เสร็จสมบูรณ์นั้นต้องขยายออกไป และ

(ก.1) การกระทำที่จำเป็นเพื่อตอบสนองต่อเงื่อนไขเหล่านั้นไม่สามารถเกิดขึ้นได้จนกระทั่ง หลังจากได้ทำข้อผูกพันในการซื้อที่แน่นอน และ

(ก.2) ข้อผูกพันแน่นอนในการซื้อมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมากกว่าจะเกิดขึ้นภายใน 1 ปี

(ข) กิจการได้รับข้อผูกพันในการซื้อที่แน่นอนและเป็นผลให้ผู้ซื้อหรือผู้อื่นบังคับใช้เงื่อนไขอย่างที่ไม่ได้คาดการณ์มาก่อนในการโอนสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ซึ่งก่อนหน้านี้ได้จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายที่จะขยายระยะเวลาที่ต้องใช้ในการขายให้เสร็จสมบูรณ์ และ

(ข.1) การกระทำที่จำเป็นเพื่อตอบสนองต่อเงื่อนไขได้เกิดขึ้นแล้วอย่างทันเวลา และ

(ข.2) คาดว่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดความล่าช้าจะเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น

(ค) ในระหว่างรอบระยะเวลา 1 ปีแรก สถานการณ์ที่เคยคาดว่าไม่น่าจะเกิดขึ้นได้เกิดขึ้น และเป็นผลให้สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่เคยจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายยังไม่ได้ถูกขายออกไปเมื่อสิ้นงวด และ

(ค.1) ในระหว่างรอบระยะเวลา 1 ปีแรก กิจการได้กระทำการที่จำเป็นเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์

(ค.2) สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) มีการซื้อขายในตลาดซื้อขายคล่องในราคาที่สมเหตุสมผลในกรณีที่มีสถานการณ์เปลี่ยนแปลง และ

(ค.3) เข้าเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 7 และ 8

แนวทางปฏิบัติ

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก

แนวทางปฏิบัตินี้ใช้ประกอบแต่ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 5 (ปรับปรุง 2550)

การมีไว้เพื่อขายในทันที (ย่อหน้าที่ 7)

การเข้าเงื่อนไขการจัดประเภทสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ต้องมีไว้เพื่อขายในทันทีในสภาพปัจจุบันซึ่งขึ้นอยู่กับข้อตกลงที่เป็นปกติและถือปฏิบัติกันทั่วไปสำหรับการขายสินทรัพย์เหล่านั้น (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) (ย่อหน้าที่ 7) สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) จะมีไว้เพื่อขายในทันที หาก ณ ปัจจุบันกิจการมีความตั้งใจและความสามารถในการโอนสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) แก่ผู้ซื้อในสภาพปัจจุบัน ตัวอย่างที่ 1 ถึง 3 แสดงถึงสถานการณ์ที่อาจจะหรืออาจจะไม่เข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 7

ตัวอย่างที่ 1

กิจการผูกพันกับแผนการขายอาคารสำนักงานใหญ่และเริ่มมีการดำเนินการหาผู้ซื้อ

- 1.1 กิจการมีความตั้งใจที่จะโอนอาคารดังกล่าวให้กับผู้ซื้อภายหลังจากออกไปจากอาคารแล้ว ระยะเวลาที่จำเป็นต้องใช้ในการออกไปจากอาคารเป็นข้อตกลงที่เป็นปกติและถือปฏิบัติกันทั่วไป สำหรับการขายสินทรัพย์เหล่านั้น รายการนี้จะเข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 7 ในวันที่มีการผูกพันตามแผนการขาย
- 1.2 กิจการจะยังคงใช้อาคารดังกล่าวจนกระทั่งการก่อสร้างอาคารสำนักงานแห่งใหม่เสร็จสมบูรณ์ กิจการไม่มีความตั้งใจที่จะโอนอาคารปัจจุบันให้กับผู้ซื้อจนกระทั่งภายหลังจากก่อสร้างอาคารสำนักงานแห่งใหม่เสร็จสมบูรณ์ (และจะออกไปจากอาคารปัจจุบัน) การชะลอในระยะเวลาของการโอนอาคารปัจจุบันโดยกิจการ (ผู้ขาย) แสดงให้เห็นว่าอาคารไม่ได้มีไว้เพื่อขายในทันที รายการนี้จะไม่เข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 7 จนกระทั่งการก่อสร้างอาคารสำนักงานแห่งใหม่เสร็จสมบูรณ์ แม้ว่าข้อผูกพันในการซื้อที่แน่นอนสำหรับการโอนอาคารปัจจุบันในอนาคตจะเกิดขึ้นก่อนก็ตาม

ตัวอย่างที่ 2

กิจการผูกพันตามแผนการขายเครื่องจักรอุตสาหกรรมในการผลิตและเริ่มมีการดำเนินการหาผู้ซื้อ ในวันที่มีการผูกพันตามแผนการขาย กิจการมีสินค้าค้างส่งสำหรับคำสั่งซื้อของลูกค้าที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์

- 2.1 กิจการมีความตั้งใจที่จะขายเครื่องจักรดังกล่าวพร้อมกับการดำเนินงาน คำสั่งซื้อของลูกค้าที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ในวันที่ขายจะโอนให้กับผู้ซื้อ การโอนคำสั่งซื้อของลูกค้าที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ในวันที่

ขายจะไม่มีผลกระทบต่อจังหวะเวลาการโอนเครื่องจักร รายการนี้จะเข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 7 ในวันที่มีการผูกพันตามแผนการขาย

- 2.2 กิจการมีความตั้งใจที่จะขายเครื่องจักรดังกล่าว แต่ไม่รวมถึงการดำเนินงาน กิจการไม่มีความตั้งใจที่จะโอนเครื่องจักรให้กับผู้ซื้อจนกระทั่งภายหลังจากหยุดดำเนินงานทั้งหมดของเครื่องจักรและจัดส่งสินค้าที่ค้างส่งสำหรับคำสั่งซื้อของลูกค้าที่ยังไม่เสร็จสมบูรณ์ การชะลอจังหวะเวลาการโอนเครื่องจักรโดยกิจการ (ผู้ขาย) แสดงให้เห็นว่าเครื่องจักรไม่ได้มีไว้เพื่อขายในทันที รายการนี้จะไม่เข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 7 จนกระทั่งการดำเนินงานของเครื่องจักรจะถูกยกเลิก แม้ว่าข้อผูกพันในการซื้อที่แน่นอนสำหรับการโอนอาคารปัจจุบันในอนาคตจะเกิดขึ้นก่อนก็ตาม

ตัวอย่างที่ 3

กิจการเข้ายึดอสังหาริมทรัพย์ที่จำนองไว้กับกิจการ ประกอบด้วยที่ดินและอาคาร ซึ่งกิจการมีความตั้งใจที่จะขายอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว

- 3.1 กิจการไม่มีความตั้งใจที่จะโอนอสังหาริมทรัพย์ให้แก่ผู้ซื้อจนกระทั่งภายหลังจากเสร็จสิ้นการปรับปรุงเพื่อเพิ่มราคาขายของอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว การชะลอในระยะเวลาของการโอนอสังหาริมทรัพย์โดยกิจการ (ผู้ขาย) แสดงให้เห็นว่าอสังหาริมทรัพย์ไม่ได้มีไว้เพื่อขายในทันที รายการนี้จะไม่เข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 7 จนกระทั่งการปรับปรุงอสังหาริมทรัพย์จะเสร็จสมบูรณ์
- 3.2 ภายหลังจากการปรับปรุงเสร็จสมบูรณ์และอสังหาริมทรัพย์ถูกจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย แต่ก่อนข้อผูกพันในการซื้อที่แน่นอนจะเกิดขึ้น กิจการถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการสร้างความเสียหายต่อสภาพแวดล้อมและถูกบังคับให้แก้ไขความเสียหาย กิจการยังคงมีความตั้งใจที่จะขายอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว อย่างไรก็ตามกิจการไม่มีความสามารถในการโอนอสังหาริมทรัพย์ให้กับผู้ซื้อจนกระทั่งภายหลังจากการแก้ไขความเสียหายเสร็จสมบูรณ์ การชะลอในระยะเวลาของการโอนอสังหาริมทรัพย์โดยบุคคลอื่นก่อนข้อผูกพันในการซื้อที่แน่นอนจะเกิดขึ้นแสดงให้เห็นว่าอสังหาริมทรัพย์ไม่ได้มีไว้เพื่อขายในทันที รายการนี้จะไม่เข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 7 ได้อีกต่อไป กิจการต้องยกเลิกการจัดประเภทอสังหาริมทรัพย์เป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 26

การขายที่คาดว่าจะเสร็จสมบูรณ์ภายในหนึ่งปี (ย่อหน้าที่ 8)

ตัวอย่างที่ 4

การเข้าเงื่อนไขการจัดประเภทสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย การขายสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ต้องมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมาก (ย่อหน้าที่ 7) และการโอนสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ต้องคาดว่าจะเข้าเงื่อนไขในการรับรู้รายการเป็นการขายที่เสร็จสมบูรณ์ภายใน 1 ปี (ย่อหน้าที่ 8) ตัวอย่างของรายการที่ไม่เข้าเงื่อนไขดังกล่าว ได้แก่

- 4.1 กิจการที่เป็นบริษัทผู้ให้เช่าเชิงพาณิชย์และเชิงเงินทุน ถือครองอุปกรณ์ที่มีไว้เพื่อขายหรือให้เช่า ซึ่งกิจการเพิ่งจะหยุดการให้เช่า และยังไม่มีการกำหนดอย่างท้ายสุดว่ารูปแบบรายการในอนาคต (ขายหรือให้เช่า) จะเป็นอย่างไร
- 4.2 กิจการเข้าผูกพันกับแผนการขายอสังหาริมทรัพย์ที่กิจการใช้อยู่ และการโอนของอสังหาริมทรัพย์ จะรับรู้เป็นการขายและให้เช่ากลับคืน

ข้อยกเว้นสำหรับเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 8

ข้อยกเว้นสำหรับข้อกำหนด 1 ปีตามย่อหน้าที่ 8 ให้ถือปฏิบัติในสถานการณ์ที่จำกัดสำหรับระยะเวลาที่กำหนดให้การขายที่เสร็จสมบูรณ์ของสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) จะถูกขยายเกินกว่า 1 ปี โดยเกิดจากเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของกิจการและเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ (ย่อหน้าที่ 9 และภาคผนวก ข-1) ตัวอย่างที่ 5 – 7 แสดงถึงสถานการณ์ดังกล่าว

ตัวอย่างที่ 5

กิจการอยู่ในอุตสาหกรรมผลิตไฟฟ้าที่เข้าผูกพันตามแผนการขายกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มสินทรัพย์สำคัญของการดำเนินงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแล การขายกลุ่มสินทรัพย์ดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับอนุมัติจากหน่วยงานกำกับดูแลซึ่งอาจทำให้ระยะเวลาที่กำหนดให้การขายเสร็จสมบูรณ์จะถูกขยายเกินกว่า 1 ปี การดำเนินการที่จำเป็นเพื่อให้ได้รับการอนุมัติจะยังไม่สามารถเริ่มต้นได้จนกระทั่งภายหลังที่ทราบผู้ซื้อและเกิดข้อผูกพันการซื้อที่แน่นอนกับผู้ซื้อแล้ว อย่างไรก็ตามก็มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่นอนในระดับสูงมากที่ข้อผูกพันการซื้อที่แน่นอนนั้นจะเกิดขึ้นภายใน 1 ปี ในสถานการณ์ดังกล่าวถือว่าเข้าเงื่อนไขภายใต้ภาคผนวก ข1 (ก) สำหรับเรื่องการยกเว้นเรื่องข้อกำหนด 1 ปีในย่อหน้าที่ 8

ตัวอย่างที่ 6

กิจการเข้าผูกพันตามแผนการขายเครื่องจักรอุตสาหกรรมในการผลิตในสภาพปัจจุบันและจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย-หลังจากกิจการได้รับข้อผูกพันการซื้อที่แน่นอนจากผู้ซื้อแล้ว การตรวจสอบสภาพของเครื่องจักรโดยผู้ซื้อทำให้พบความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมที่เดิมไม่เคยทราบมาก่อน ผู้ซื้อเรียกร้องให้กิจการทำการปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่เสียหายให้ดีขึ้น ซึ่งอาจทำให้ระยะเวลาที่กำหนดให้การขายเสร็จสมบูรณ์เกินกว่า 1 ปี อย่างไรก็ตามก็ดี กิจการได้เริ่มแก้ไขซ่อมแซมและมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่นอนในระดับสูงมากที่การแก้ไขซ่อมแซมจะเกิดขึ้นในระดับที่น่าพอใจ ในสถานการณ์ดังกล่าวถือว่าเข้าเงื่อนไขภายใต้ภาคผนวก ข1 (ข) สำหรับข้อยกเว้นเรื่องข้อกำหนด 1 ปีในย่อหน้าที่ 8

ตัวอย่างที่ 7

กิจการเข้าผูกพันตามแผนการขายสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย

- 7.1 ในระหว่าง 1 ปีแรกของงวดเริ่มต้น เงื่อนไขทางตลาดที่เคยเป็นอยู่ ณ วันที่มีการจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายเมื่อเริ่มแรกกลับแย่ลง ส่งผลให้สินทรัพย์ดังกล่าวไม่สามารถขายได้ในวันสิ้นงวด ในระหว่างงวดนั้นกิจการได้ชักชวนผู้ซื้ออย่างสม่ำเสมอ แต่ไม่มีคำเสนอซื้ออย่างสมเหตุสมผล ทำให้กิจการต้องตอบสนองโดยการปรับลดราคาขาย สินทรัพย์ยังคงมีการเสนอขาย

อย่างจริงจังในราคาที่สมเหตุสมผล ซึ่งสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของเงื่อนไขทางตลาด และเป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 7 และ 8 สถานการณ์ดังกล่าวถือว่าเข้าเงื่อนไขตามภาคผนวก ข1(ค) ที่ยกเว้นข้อกำหนด 1 ปีในย่อหน้าที่ 8 ณ สิ้นงวด 1 ปีแรกของงวดเริ่มต้น สิทธิพลียังคงต้องจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย

- 7.2 ใน 1 ปีถัดไปของงวดเริ่มต้น เงื่อนไขทางตลาดยังคงเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง และกิจการไม่สามารถขายสินทรัพย์นั้นได้ในวันสิ้นงวด กิจการเชื่อว่าเงื่อนไขทางตลาดจะปรับตัวดีขึ้นและไม่มีการปรับลดราคาของสินทรัพย์อีก สิทธิพลียังคงจัดเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายแต่ด้วยราคาที่เกินกว่ามูลค่ายุติธรรมในปัจจุบัน ในสถานการณ์ดังกล่าว การไม่ได้ลดราคาสินทรัพย์แสดงให้เห็นว่าสินทรัพย์ไม่ได้มีไว้เพื่อขายในทันที ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 7 นอกจากนี้ย่อหน้าที่ 8 กำหนดให้สินทรัพย์ต้องตีราคาด้วยราคาที่เหมาะสมกับมูลค่ายุติธรรมในปัจจุบัน ดังนั้นจึงไม่ถือว่าเข้าเงื่อนไขตามภาคผนวก ข1(ค) สำหรับข้อยกเว้นเรื่องข้อกำหนด 1 ปีในย่อหน้าที่ 8 สิทธิพลียังคงจะถูกจัดประเภทใหม่เป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อใช้งานตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 26

การกำหนดว่าสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนใดเป็นสินทรัพย์ที่จะทิ้ง

ย่อหน้าที่ 13 และ 14 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนดว่าเมื่อสินทรัพย์ถูกปฏิบัติเป็นสินทรัพย์ที่จะทิ้ง ตัวอย่างที่ 8 แสดงให้เห็นว่าเมื่อใดสินทรัพย์เป็นสินทรัพย์ที่จะทิ้ง

ตัวอย่างที่ 8

กิจการหยุดการใช้โรงงานเพื่อการผลิตสินค้าเนื่องจากความต้องการสินค้าลดลง อย่างไรก็ตามโรงงานถูกบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน และคาดว่าจะใช้ดำเนินการผลิตอีกครั้งเมื่อความต้องการสินค้ากลับมา โรงงานดังกล่าวจึงไม่ถือว่าเป็นกลุ่มสินทรัพย์ที่จะทิ้ง

การแสดงการดำเนินงานที่ยกเลิกที่จะทิ้ง

ย่อหน้าที่ 13 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ห้ามจัดประเภทสินทรัพย์ที่จะทิ้งเป็นถือไว้เพื่อขาย อย่างไรก็ตาม หากสินทรัพย์ที่จะทิ้งเป็นสายงานหลักของธุรกิจหรือพื้นที่หลักทางภูมิศาสตร์ของการดำเนินงาน สิทธิพลียเหล่านั้นจะรายงานไว้ในการดำเนินงานที่ยกเลิก ณ วันที่สินทรัพย์ดังกล่าวจะถูกทิ้ง ตัวอย่างที่ 9 แสดงถึงการแสดงรายการตามข้อกำหนดดังกล่าว

ตัวอย่างที่ 9

ในเดือนตุลาคม 25X5 กิจการตัดสินใจที่จะยกเลิกการผลิตฝ่ายทั้งหมด ซึ่งเป็นสายงานหลักของธุรกิจ การผลิตฝ่ายจะหยุดดำเนินงานทั้งหมดในระหว่างปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 25X6 ในงบการเงินสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 25X5 ผลการดำเนินงานและกระแสเงินสดของการผลิตฝ่ายจะแสดงเป็นการดำเนินงานที่ยกเลิก ในงบการเงินสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 25X6 ผลการดำเนินงานและกระแสเงินสดของการผลิตฝ่ายจะแสดงเป็นการดำเนินงานที่ยกเลิก และกิจการทำการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 33 และ 34 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

การปันส่วนของผลขาดทุนจากการด้อยค่าของกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก

ย่อหน้าที่ 23 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนดให้ผลขาดทุนจากการด้อยค่า (หรือผลกำไรที่เกิดขึ้นในภายหลัง) ที่รับรู้สำหรับกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกต้องนำไปลด (หรือเพิ่ม) มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนในกลุ่มที่อยู่ในขอบเขตของการวัดมูลค่าตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ตามลำดับของการปันส่วนที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 104 และย่อหน้าที่ 122 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์ ตัวอย่างที่ 10 แสดงถึงการปันส่วนของผลขาดทุนจากการด้อยค่าของกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก

ตัวอย่างที่ 10

กิจการวางแผนจะจำหน่ายกลุ่มของสินทรัพย์ (เป็นสินทรัพย์ที่จะขาย) สินทรัพย์ดังกล่าวมีรูปแบบเป็นกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก และมีการวัดมูลค่าดังต่อไปนี้

	มูลค่าตามบัญชี ณ วันรอบระยะเวลารายงานก่อนการจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย	มูลค่าตามบัญชีที่มีการวัดมูลค่าใหม่ทันทีก่อนการจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย
สินค้างเหลือ	บาท 2,400	บาท 2,200
สินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย	1,800	1,500
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (แสดงด้วยราคาทุน)	5,700	5,700
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (แสดงด้วยราคาตีใหม่)	4,600	4,000
ค่าความนิยม	1,500	1,500
รวม	16,000	14,900

กิจการรับรู้ขาดทุนจำนวน 1,100 บาท (16,000 บาท – 14,900 บาท) ทันทีก่อนการจัดประเภทเป็นกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกซึ่งถือไว้เพื่อขาย

กิจการประมาณว่ามูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายของกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกมีจำนวน 13,000 บาท เนื่องจากกิจการมีการวัดมูลค่าของกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกซึ่งถือไว้เพื่อขายด้วยจำนวนที่ต่ำกว่าระหว่างมูลค่าตามบัญชีกับมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย กิจการรับรู้ขาดทุนจากการด้อยค่าจำนวน 1,900 บาท (14,900 บาท – 13,000 บาท) เมื่อกลุ่มสินทรัพย์ดังกล่าวจัดประเภทครั้งแรกเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย

ผลขาดทุนจากการด้อยค่าจะปันส่วนไปยังสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน ซึ่งการวัดมูลค่าเป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ดังนั้นจะไม่มี การปันส่วนการด้อยค่าไปยังสินค้างเหลือและสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย ผลขาดทุนจะปันส่วนไปยังสินทรัพย์อื่นๆ ตามลำดับของการปันส่วนที่

กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 104 และ 122 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง การด้อยค่าของสินทรัพย์

การปันส่วนสามารถแสดงได้ดังนี้

	มูลค่าตามบัญชีที่มีการ วัดมูลค่าใหม่ทันทีก่อน การจัดประเภทเป็น สินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย	การปันส่วนผล ขาดทุนจาก การด้อยค่า	มูลค่าตามบัญชี หลังจากการปันส่วน ผลขาดทุนจากการ ด้อยค่า
	บาท	บาท	บาท
สินค้าคงเหลือ	2,200	-	2,200
สินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย	1,500	-	1,500
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (แสดงด้วยราคาทุน)	5,700	(235)	5,465
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (แสดงด้วยราคาตีใหม่)	4,000	(165)	3,835
ค่าความนิยม	1,500	(1,500)	-
รวม	14,900	(1,900)	13,000

อันดับแรก ผลขาดทุนจากการด้อยค่า นำไปลดมูลค่าตามบัญชีของค่าความนิยมก่อน จากนั้นผลขาดทุนที่คงเหลือจะปันส่วนไปยังสินทรัพย์อื่น ๆ ตามสัดส่วนของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์แต่ละรายการนั้น

การนำเสนอการดำเนินงานที่ยกเลิกในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

ย่อหน้าที่ 33 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนดให้กิจการเปิดเผยจำนวนเงินในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับการดำเนินงานที่ยกเลิกและการวิเคราะห์จำนวนเงินดังกล่าวในหมายเหตุประกอบงบการเงินหรือในส่วนของงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่แยกจากการดำเนินงานต่อเนื่อง ตัวอย่างที่ 11 แสดงถึงการเปิดเผยตามกำหนดดังกล่าว

ตัวอย่างที่ 11

กลุ่มบริษัท กขค-งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จสำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 25X2
(แสดงการจัดประเภทค่าใช้จ่ายตามหน้าที่ของค่าใช้จ่าย)

	25X2 พันบาท	25X1 พันบาท
การดำเนินงานต่อเนื่อง		
รายได้	X	X
ต้นทุนขาย	(X)	(X)
กำไรขั้นต้น	X	X
รายได้อื่น	X	X
ค่าใช้จ่ายในการขาย	(X)	(X)
ค่าใช้จ่ายในการบริหาร	(X)	(X)
ค่าใช้จ่ายอื่น	(X)	(X)
ต้นทุนทางการเงิน	(X)	(X)
ส่วนแบ่งกำไรจากบริษัทร่วม	X	X
กำไรก่อนภาษี	X	X
ค่าใช้จ่ายภาษีเงินได้	(X)	(X)
กำไรสำหรับงวดจากการดำเนินงานต่อเนื่อง	X	X
การดำเนินงานที่ยกเลิก		
กำไรสำหรับงวดจากการดำเนินงานที่ยกเลิก*	X	X
กำไรสำหรับงวด	X	X
การแบ่งปันกำไร		
ส่วนที่เป็นของบริษัทใหญ่		
กำไรสำหรับงวดจากการดำเนินงานต่อเนื่อง	X	X
กำไรสำหรับงวดจากการดำเนินงานที่ยกเลิก	X	X
กำไรสำหรับงวดส่วนที่เป็นของบริษัทใหญ่	X	X
ส่วนที่เป็นของผู้ถือหุ้นที่ไม่มีอำนาจควบคุม		
กำไรสำหรับงวดจากการดำเนินงานต่อเนื่อง	X	X
กำไรสำหรับงวดจากการดำเนินงานที่ยกเลิก	X	X
กำไรสำหรับงวดส่วนที่เป็นของผู้ถือหุ้นที่ไม่มีอำนาจควบคุม	X	X
	X	X

*การวิเคราะห์กำหนดให้แสดงในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

การนำเสนอการสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนหรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย

ย่อหน้าที่ 38 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนดให้กิจการต้องแสดงรายการสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายและสินทรัพย์ของกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย แยกต่างหากจากสินทรัพย์อื่นในงบแสดงฐานะการเงิน หนี้สินในกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่จัดประเภทเป็นถือไว้เพื่อขายต้องนำเสนอแยกต่างหากจากหนี้สินอื่นในงบแสดงฐานะการเงิน สินทรัพย์และหนี้สินเหล่านี้ต้องไม่นำมาหักกลบกันและนำเสนอเป็นจำนวนเดียว ตัวอย่างที่ 12 แสดงถึงการเปิดเผยตามข้อกำหนดดังกล่าว

ตัวอย่างที่ 12

ณ สิ้นปี 25X5 กิจการตัดสินใจจำหน่ายบางส่วนของสินทรัพย์ของกิจการ (และมีความสัมพันธ์โดยตรงกับหนี้สินของกิจการ) สินทรัพย์กลุ่มที่จะจำหน่ายดังกล่าวซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 7 และ 8 จะถูกจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

	มูลค่าตามบัญชีหลังจากจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย	
	กลุ่มสินทรัพย์ที่จำหน่าย 1 บาท	กลุ่มสินทรัพย์ที่จำหน่าย 2 บาท
สินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย	1,400*	-
ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์	4,900	1,700
หนี้สิน	(2,400)	(900)
มูลค่าตามบัญชีสุทธิของกลุ่มสินทรัพย์ที่จำหน่าย	3,900	800
* จำนวน 400 บาทที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ที่รับรู้ในรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จจอื่นและเป็นยอดสะสมในส่วนของเจ้าของ		

การนำเสนอในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการของกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกซึ่งจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายสามารถแสดงได้ดังนี้

	25X5	25X4
สินทรัพย์		
สินทรัพย์หมุนเวียน		
ก ก ก	X	X
ข ข ข	X	X
	<u>X</u>	<u>X</u>
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย	8,000	-
	<u>X</u>	<u>X</u>
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		
ค ค ค	X	X
ง ง ง	X	X
จ จ จ	X	X
	<u>X</u>	<u>X</u>
รวมสินทรัพย์	<u>X</u>	<u>X</u>
หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น		
หนี้สินหมุนเวียน		
ช ช ช	X	X
ฉ ฉ ฉ	X	X
ญ ญ ญ	X	X
	<u>X</u>	<u>X</u>
หนี้สินที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย	3,300	-
	<u>X</u>	<u>X</u>
หนี้สินไม่หมุนเวียน		
ด ด ด	X	X
ต ต ต	X	X
ถ ถ ถ	X	X
	<u>X</u>	<u>X</u>
รวมหนี้สิน	<u>X</u>	<u>X</u>

	25X5	25X4
ส่วนของเจ้าของที่เป็นของบริษัทใหญ่		
นนจ	X	X
ชชช	X	X
จำนวนที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จและสะสมในส่วนของเจ้าของที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขาย	400	-
	X	X
ส่วนของผู้อถือหุ้นที่ไม่มีอำนาจควบคุม	X	X
รวมส่วนของเจ้าของ	X	X
รวมหนี้สินและส่วนของเจ้าของ	X	X

กิจการไม่ต้องปรับปรุงงบการเงินย้อนหลังสำหรับการแสดงรายการสินทรัพย์ (หรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก) ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย งบแสดงฐานะการเงินที่นำมาแสดงเปรียบเทียบในงวดก่อนจึงไม่จำเป็นต้องปรับปรุงการแสดงผลการใหม่

การวัดมูลค่าและการแสดงรายการของบริษัทย่อยที่ถูกซื้อโดยมีเจตนาที่จะการขายบริษัทนั้นออกไปอีกและจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย

บริษัทย่อยที่ถูกซื้อโดยผู้ซื้อที่มีเจตนาที่จะขายบริษัทนั้นออกไปอีกไม่ได้รับยกเว้นจากการจัดทำงบการเงินรวมในงบการเงินของผู้ซื้อตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ อย่างไรก็ตามหากเข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 11 จะแสดงรายการเป็นกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย ตัวอย่างที่ 13 แสดงรายละเอียดของข้อกำหนดดังกล่าว

ตัวอย่างที่ 13

กิจการ ก ซื้อกิจการ ฮ ซึ่งเป็นบริษัทโฮลดิ้งที่มีบริษัทย่อย 2 บริษัท คือ ย1 และ ย2 เฉพาะ ย2 ที่ถูกซื้อโดยมีเจตนาที่จะขายออกไปอีกและเป็นไปตามข้อกำหนดที่จะจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขายตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 32.3 ย2 ถือเป็นการดำเนินงานที่ยกเลิก

ประมาณการมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายของ ย2 คือ 135 บาท กิจการ ก มีวิธีปฏิบัติทางบัญชีต่อ ย2 ดังนี้

- เมื่อเริ่มแรก กิจการ ก วัดมูลค่าหนี้สินที่ระบุได้ของ ย2 ด้วยมูลค่ายุติธรรม ซึ่งประมาณว่าเท่ากับ 40 บาท
- เมื่อเริ่มแรก กิจการ ก วัดมูลค่าสินทรัพย์ที่ซื้อมาด้วยมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขายของ ย2 (135 บาท) บวกด้วยมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินที่ระบุได้ (40 บาท) ซึ่งประมาณว่าเท่ากับ 175 บาท
- ณ สิ้นงวดที่เสนอรายงาน กิจการ ก ทบทวนการวัดมูลค่าของกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกด้วยจำนวนที่ต่ำกว่าระหว่างมูลค่าตามบัญชีกับมูลค่ายุติธรรมหักต้นทุนในการขาย ประมาณว่าเท่ากับ 130 บาท หนี้สินที่ทบทวน

การวัดมูลค่าเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง ประมาณว่าเท่ากับ 35 บาท ดังนั้นสินทรัพย์รวมวัดมูลค่าได้เท่ากับ 130 บาท + 35 บาท หรือเท่ากับ 165 บาท

- ณ ลีนงวดที่เสนอรายงาน กิจการ ก แสดงสินทรัพย์และหนี้สินส่วนดังกล่าวแยกจากสินทรัพย์และหนี้สินอื่นในงบการเงินรวมตามที่แสดงในตัวอย่างที่ 12 การนำเสนอการสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนหรือกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ที่ถือไว้เพื่อขาย และ
- ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ กิจการ ก แสดงกำไรหลังภาษีเงินได้หรือขาดทุนของ ย2 และแสดงกำไรหรือขาดทุนหลังภาษีเงินได้ที่รับรู้ภายหลังจากการทบทวนมูลค่าของ ย2 ซึ่งเท่ากับการทบทวนการวัดมูลค่าของกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิกจาก 135 บาท เป็น 130 บาท

กิจการไม่ต้องทำการวิเคราะห์ต่อไปสำหรับสินทรัพย์และหนี้สิน หรือสำหรับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของกลุ่มสินทรัพย์ที่ยกเลิก